

Vastustajad: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õigust – ja eelkõige asutamisõigust, teenuste osutamise vabadust ning diskrimineerimiskeeldu, läbipaistvuse, konkurentsi, proportsionaalsuse ja kooskõla põhimõtteid – tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus 2015. aasta stabiilsusseaduse artikli 1 lõigu 653 säte ja sellega seotud rakendusaktid, millega nähakse ette eksklusiivne *monoproviding*-kontsessioonimudel seoses lotoga, mitte muude mängude, ennustusvõistluste ega kihlveoteenusega?
2. Kas liidu õigust – ja eelkõige asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust ning direktiivi 2014/23/EL⁽¹⁾, nagu ka diskrimineerimiskeeldu, läbipaistvuse, konkurentsi, proportsionaalsuse ja kooskõla põhimõtteid – tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus hanketeade, milles ette nähtud hanke alghind ületab tunduvalt ja põhjendamatult majandus- ja finants- ning tehnilis-organisatsioonilist suutlikkust, mis on lotokontsessiooni andmiseks ette nähtud hanketingimuste punktides 5.3, 5.4, 11, 12.4 ja 15.3?
3. Kas liidu õigust – ja eelkõige asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust ning direktiivi 2014/23/EL, nagu ka diskrimineerimiskeeldu, läbipaistvuse, konkurentsi, proportsionaalsuse ja kooskõla põhimõtteid – tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus säte, millega kohaldatakse tegelikult alternatiivi kontsessioonäärisk saamise ja erinevate piiriüleste kihlveoteenuste osutamise vabaduse kasutamise vahel, lepinguprojekti artiklist 30 tulenevat alternatiivi, et otsus osaleda uue kontsessiooni hankemenetluses tähendaks piiriülesest tegevusest loobumist, kuigi Euroopa Kohus on viimase seaduslikkust korduvalt tunnistanud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT L 94, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 10. juulil 2017 – Saksamaa Liitvabariik versus Touring Tours und Travel GmbH

(Kohtuasi C-412/17)

(2017/C 330/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Saksamaa Liitvabariik

Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Touring Tours und Travel GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 67 lõikega 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määruse (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad)⁽¹⁾, artiklitega 22 ja 23 on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lõppkokkuvõttes kohustavad bussiettevõtjaid liiniveol üle Schengeni ala sisepiiri kontrollima reisijate piiriületusdokumente enne sisepiiri ületamist, et takistada ilma passi ja elamisloata välismaalaste vedu Saksamaa Liitvabariigi territooriumile?

Eelkõige:

- a) Kas üldine seadusest tulenev kohustus või konkreetsetele veoettevõtjatele asjaomase asutuse kehtestatud kohustus ilma nõutava passi ja elamisloata välismaalasi mitte vedada maanteed pidi liitvabariigi territooriumile, mida saab täita ainult nii, et veoettevõtja kontrollib kõigi reisijate piiriületusdokumente enne sisepiiri ületamist, kujutab endast isikukontrolli sisepiiridel Schengeni piirieskirjade artikli 22 tähenduses või on sellega samaväärne?
 - b) Kas punktis 1 nimetatud kohustuste kehtestamise üle tuleb otsustada Schengeni piirieskirjade artikli 23 punkti a alusel, olgugi et vedajad ei täida „politseikohustusi“ selle sätte tähenduses ja hoolimata sellest, et riik paneb neile kontrollide teostamise kohustuse, ei ole nad ka vormiliselt pädevad teostama avalikku võimu?
 - c) Juhul kui vastus esimese küsimuse punktile b on jaatav: Kas kontrollide teostamine, mida veoettevõtjalt nõutakse, kujutab endast Schengeni piirieskirjade artikli 23 punkti a teist lauset arvestades lubamatut meedet, mis omab samaväärset toimet kontrollidega piiril?
 - d) Kas punktis 1 nimetatud kohustuste kehtestamise üle tuleb osas, milles need puudutavad liinivedu korraldavaid bussiettevõtjaid, otsustada Schengeni piirieskirjade artikli 23 punkti b alusel, mille kohaselt ei mõjuta piirikontrolli puudumine sisepiiridel julgeolekukontrollide teostamist vedajate poolt sadamates ja lennujaamades? Kas sellest järeldub, et kontrollid esimese küsimuse tähenduses on lubamatud ka väljaspool sadamaid ja lennujaamu, kui need ei kujuta endast julgeolekukontrolle ja neid ei teostata ka isikute suhtes, kes reisivad liikmesriigi piires?
2. Kas Schengeni piirieskirjade artiklitega 22 ja 23 on kooskõlas liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võib kohustuse täitmise tagamiseks teha bussiettevõtjale ettekirjutuse, millega tal sunniraha hoiatusel keelatakse asjaomane tegevus, kui ärajäetud kontrollide tõttu on toimunud ka ilma passi ja elamisloata välismaalaste vedu Saksamaa Liitvabariigi territooriumile?

⁽¹⁾ ELT L 77, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 21. juulil 2017 – Préfet des Pyrénées-Orientales (Ida-Püreeneede departemangu prefekt) versus Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier (Montpellier' esimese astme kohtu Vabariigi prokurör), Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Montpellier' apellatsioonikohtu peaprokurör)

(Kohtuasi C-444/17)

(2017/C 330/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Préfet des Pyrénées-Orientales (Ida-Püreeneede departemangu prefekt)

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier (Montpellier' esimese astme kohtu Vabariigi prokurör), Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Montpellier' apellatsioonikohtu peaprokurör)

Eelotsuse küsimused

1. Kas 9. märtsi 2016. aasta määruse (EL) 2016/399⁽¹⁾ artiklit 32, mis näeb ette, et sisepiiridel piirikontrolli taaskehtestamisel kohaldatakse II jaotise (välispiiride kohta) asjakohaseid sätteid *mutatis mutandis*, tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi sisepiiril taaskehtestatud kontroll on piiriületamise korral kolmanda riigi kodaniku poolt, kelle ei ole riiki sisenemise õigust, samastatav kontrolliga, mida tehakse välispiiril?
2. Kas samadel sisepiiril kontrolli taaskehtestamise asjaoludel on selle määruse ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiviga nr 2008/115/EÜ⁽²⁾ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel lubatud kasutada juhul, kui kolmanda riigi kodanik ületab piiri, kus on piirikontroll taaskehtestatud, direktiivi artikli 2 lõike 2 punktis a ette nähtud õigust, mis annab liikmesriikidele võimaluse kohaldada oma välispiiridel jätkuvalt riigisiseseid lihtsustatud tagasisaatmismenetlusi?